

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра філософії та міжнародної комунікації

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної роботи
та розвитку

Сергій КВАША

2023 р.

РОЗГЛЯНУТО І СХВАЛЕНО»

на засіданні вченої ради

гуманітарно-педагогічного факультету

протокол № 7 від 16 лютого 2023 р.

Декан факультету Інна САВИЦЬКА

на засіданні кафедри філософії та

міжнародної комунікації

протокол № 7 від 14 лютого 2023 р.

Завідувач кафедри Валентина КУЛЬТЕНКО

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Філософія науки»

рівень вищої освіти
спеціальність

Третій (освітньо-науковий) рівень
032 «Історія та археологія»

Розробник: доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії
та міжнародної комунікації Віра Іванівна Додонова

1. Опис навчальної дисципліни

Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній ступінь		
Галузь знань	03 Гуманітарні науки	
Рівень вищої освіти	третій	
Освітній ступінь	доктор філософії (PhD)	
Спеціальність	032 – Історія та археологія	
Освітньо-наукова програма	Історія України	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	Обов'язкова	
Загальна кількість годин	120	
Кількість кредитів ECTS	4	
Реферат	1	
Форма контролю	екзамен	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм навчання		
	денна, вечірня форма навчання	заочна форма навчання
Рік підготовки	1	1
Семестр	1	1
Лекційні заняття	15 год.	8 год.
Практичні, семінарські заняття	30 год.	8 год.
Лабораторні заняття	–	–
Самостійна робота	75 год.	104 год.
Індивідуальні	–	–
Кількість тижневих аудиторних годин	4 год.	4

2. Мета, завдання та компетентності навчальної дисципліни

Метою дисципліни «Філософія науки» є формування у здобувачів вищої освіти ступеня доктор філософії (PhD) цілісного наукового світогляду на основі досягнень сучасної науки і техніки.

Завдання дисципліни полягає набутті здобувачами наукового ступеня «доктор філософії» (PhD) знань про своєрідність сучасної наукової картину світу, історичний характер та критерії наукового знання, особливості наукової аргументації та наукову культуру, аксіологічні та етичні орієнтири як окремого науковця так і всієї наукової спільноти на різних етапах історичного розвитку науки та суспільства. Вивчення «Філософії науки» формує вміння окреслювати дослідницьке поле та методологію авторського наукового дослідження у відповідності до сучасної парадигми наукового знання та сприяє розвитку комунікативних навичок у здобувачів наукового ступеня «доктор філософії» (PhD).

Вивчення

«Філософії науки» забезпечує цілий ряд загальних, та спеціальних компетенцій. Зокрема, «Філософія науки» формує наступні:

Після опанування дисципліни аспірант повинен набути наступних компетенцій:

Інтегральна компетентність:

Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми у сфері історії та археології, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2. Здатність до цілісного викладу основних проблем філософії науки на рівні об'єктивного, ідеологічно незаангажованого сучасного бачення.

ЗК 3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 5. Комплексність та системний підхід до проведення наукових досліджень із дотриманням академічної доброчесності.

ЗК 9. Здатність оцінювати та забезпечувати високу якість виконаних робіт.

ЗК 10. Здатність бути критичним та самокритичним. Здатність критично сприймати та аналізувати чужі думки й ідеї, шукати власні шляхи вирішення проблеми, рецензувати наукові публікації та автореферати, здійснювати критичний аналіз власних матеріалів.

ЗК 14. Комплексність у педагогічній діяльності щодо організації та здійснення освітнього процесу, навчання, виховання, розвитку і професійної підготовки студентів до певного виду професійно-орієнтованої діяльності.

ЗК 15. Здатність до міжособистісної та кроскультурної комунікацій, адаптивності, креативності, командної роботи, поцінювання й прояву етики і високої професійної культури.

Фахові (спеціальні) компетентності (СК):

СК 4. Комплексність у проведенні критичного аналізу різних інформаційних джерел, авторських методик, конкретних освітніх, наукових та професійних текстів історичній галузі.

СК 5. Комплексність у виявленні, постановці та вирішенні наукових задач та проблем в історичній галузі.

СК 8. Комплексність у публічному представленні та захисті результатів дисертаційного дослідження.

СК 9. Здатність брати участь у критичному діалозі. Здатність брати участь у наукових дискусіях на міжнародному рівні, відстоювати свою власну позицію.

СК 11. Комплексність у набутті та розумінні значного обсягу сучасних науково-теоретичних знань в історичній галузі та суміжних з ним сферах гуманітарних наук.

СК 13. Здатність відрізняти специфіку підходів до розв'язання вирішення проблем у галузі історії та археології представників різних наукових напрямів та шкіл, критично осмислювати новітні досягнення історичної науки.

СК 15. Здатність до професійного розвитку та самоорганізації, проєктування власної кар'єри та готовності до постійного підвищення професійної кваліфікації.

Вивчення «Філософії науки» забезпечує такі результати навчання:

РН 01. Використовувати сучасні теоретичні та методологічні досягнення історичної науки.

РН 02. Виділяти невирішені проблеми та прогалини в історіографічному масиві.

РН 06. Застосовувати сучасні методології, методи та інструменти педагогічної та наукової діяльності за фахом.

РН 07. Продувати нові ідеї і розв'язувати комплексні проблеми у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності.

РН 09. Детально планувати наукове дослідження для вирішення важливої задачі в галузі історії та/або археології.

РН 10. Застосовувати сучасні методи пошуку, збору та обробки інформації в науковій та науково-педагогічній діяльності.

РН 12. Формулювати та перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні наукові аргументи і докази, підтверджені історичними джерелами;

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Феномен науки. Проблемне поле філософії науки.

Філософський аналіз поняття «наука». Діахронний та синхронний аспекти буття науки. Функції науки. Етос науки. Співвідношення філософії і науки. Функції філософії у науковому пізнанні. Предмет і функції філософії науки. Наукознавство. Місце філософії науки у структурі суміжних дисциплін. Роль філософії науки у сучасному науковому пізнанні. Феномен паранауки, умови його виникнення і становлення.

Тема 2. Основні етапи становлення науки.

Основні підходи до періодизації науки. Загальна характеристика східної «протонауки». Особливості формування наукових знань в період Античності. Особливості середньовічної «науки». Наука доби Відродження та Нового часу. Ідеали та норми класичної науки. Відмінність між науковим і раціональним знанням. Становлення класичної науки. Особливості некласичної науки. Специфіка постнекласичної науки. Функції науки в індустріальному і постіндустріальному суспільстві.

Тема 3. Генеза та етапи розвитку філософії науки.

Сцієнтизм та антисцієнтизм.

Виникнення та особливості розвитку філософії науки в XIX ст. Позитивізм. «Другий» позитивізм: основні ідеї та причини впливу серед природознавців. Аналіз мовних форм знання у неопозитивізмі. Критерій демаркації науки. Принцип верифікації. Фізикалізм. Історизація філософії науки в межах постпозитивізму. Неокантіанство: особливості формування методології гуманітарного знання. Структуралізм і постструктуралізм як методологія сучасного соціогуманітарного знання. Місце та значення філософської герменевтики в науковому пізнанні. Специфіка соціально-гуманітарного знання.

Тема 4. Структура і динаміка наукового пізнання.

Поняття «пізнання» та його види. Специфіка поняття «знання». Види знання. Специфіка наукового знання. Чуттєве і раціональне в пізнанні. Структура наукового пізнання. Проблема істини у пізнанні. Діалектика розвитку науки. Розвиток науки як єдність процесів диференціації й інтеграції наукового знання. Природа наукової революції. Типи наукових революцій.

Тема 5. Методологічний інструментарій сучасної науки.

Метод і методологія. Класифікація методів. Загальнонаукові методи і прийоми дослідження. Методи емпіричного рівня наукового пізнання (спостереження, опис, вимірювання, експеримент). Методи теоретичного рівня наукового пізнання (ідеалізація, формалізація, уявний експеримент, гіпотетико-дедуктивний метод). Розуміння і пояснення. Особливості методології соціально-гуманітарного пізнання. Рефлексія як головний метод метатеоретичного пізнання в науці. Співвідношення віри та наукового знання. Мова науки. Визначення та їх роль у формуванні наукової термінології. Основні правила визначення.

Тема 6. Діалектична логіка як методологія наукового пізнання. Соціокультурні аспекти науки.

Логіка наукового мислення. Гносеологічні атрибути обґрунтованості знання. Основи теорії аргументації. Доведення. Спростування. Протиріччя – джерело розвитку наукового знання. Діалектика як вчення про універсальні зв'язки, зміни, розвиток. Дискурс щодо визначення діалектики. Історичні форми діалектики. Ідея розвитку. Ознаки розвитку і його форми. Об'єктивна і суб'єктивна діалектика. Категорії діалектики. Універсальні зв'язки: одиничне, особливе і загальне, явище і сутність. Структурні зв'язки: частина і ціле, зміст і форма. Упорядкованість буття: структура, система, елемент. Зв'язки і детермінації: причина і наслідок, випадковість і необхідність, можливість і дійсність. Значення діалектичного мислення для методологічної культури науковця. Метафізика, софістика, еkleктика як альтернативи діалектики. Синергетика як теорія розвитку та зміни наукової парадигми.

Тема 7. Філософія техніки.

Поняття техніка. Техносфера і технічна реальність. Співвідношення науки і техніки. Технологія і її сучасні види. Гуманітарний напрямок філософії техніки. Спроба відмови від «влади» техніки заради етики. Революція в техніці та еволюція в суспільстві: технофілософські пошуки Франкфуртської школи. Гуманітарно-антропологічний напрям у філософії техніки. Технофілософська концепція Льюїса Мамфорда: вчення про «мегамашину». Філософія техніки Х. Ортега-і-Гассет: техніка як виробництво надлишкового. Технологічний детермінізм і технофобія. Теорія технократичного перетворення суспільства. «Постіндустріальне» і «інформаційне» суспільство. Віртуальна реальність як феномен глобалізації.

Тема 8. Етика науки.

Сучасний етичний дискурс в науці. Ціннісна та етична система суспільства. Трансформація етичних норм в глобалізованому світі. Етики та глобальні виклики сучасності. Ціннісні виміри гуманітарних та природничих досліджень. Професійна відповідальність науковця. Свобода вибору. Ціннісні орієнтації вченого. Свобода наукового пошуку і соціальна відповідальність ученого. Моральна відповідальність. Етика та екологія: кореляція проблематики в сучасному світі. Етичні кодекси та етичні комітети. Етичний кодекс ученого України.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин												
	денна форма							Заочна форма					
	тижн і	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
			л	п	лаб	ін д	с. р.		л	п	лаб	інд	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	11	12	13	14	15
Філософія науки													
Лекція 1. Феномен науки. Проблемне поле філософії науки.	1	15	2	2			11	15					15
Лекція 2. Основні етапи становлення науки.	2	15	2	4			7	15	2	2			11
Лекція 3. Гене́за та етапи розвитку філософії науки. Сцієнтизм та антисцієнтизм	3	15	2	4			7	15	2	2			11
Лекція 4. Структура і динаміка наукового пізнання.	3	15	2	4			10	15	2	2			11
Лекція 5. Методологічни й інструментарій сучасної науки.	5	15	2	4			10	15	2	2			11
Лекція 6. Діалектична логіка як методологія наукового пізнання. Соціокультурні аспекти науки.	6	15	2	4			10	15					15
Лекція 7. Філософія техніки	7	15	2	4			10	15					15
Лекція 8. Етика науки	8	15	1	4			10	15					15
Разом	10	120	15	30			75	120	8	8			104

Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми
1	Феномен науки. Проблемне поле філософії науки.
2	Історія науки. Основні підходи до періодизації науки.
3	Гене́за та етапи розвитку філософії науки.
4	Структура і динаміка наукового пізнання.
5	Методологічний інструментарій сучасної науки
6	Діалектична логіка як методологія наукового пізнання
7	Філософія техніки
8	Етика науки

5. Орієнтовні теми рефератів для самостійної роботи здобувачів наукового ступеня доктор філософії (PhD)

Рекомендації щодо написання реферату

Однією із форм самостійної роботи є написання реферату. Здобувачі вищої освіти мають право самостійно обирати теми рефератів, попередньо узгоджуючи їх з лектором, або ж обирати одну з визначених програмою тем.

Реферат (лат. *refere* — доношу, повідомляю, переказую) — короткий переказ змісту наукової роботи, книги або вчення, оформлений у вигляді письмової публічної доповіді, відомості для якої зібрані з різних джерел.

Написання реферату вимагає від здобувача вміння творчо працювати з літературними джерелами – виділяти і грамотно узагальнювати актуальний для теми матеріал. Робота над рефератом передбачає наступні етапи:

- 1) підготовчий (знайомство з літературою, вибір теми);
- 2) дослідницький (вивчення та аналіз певного мінімуму публікацій з обраної теми, визначення мети та завдань, складання плану реферату);
- 3) логіко-синтетичний (систематизація матеріалу, виклад, редагування, остаточне оформлення реферату);

План реферату включає: вступ, основну частину, висновок, список використаної літератури.

У **вступі** коротко характеризуються актуальність обраної теми, формулюється мета реферату, яка поділяється на завдання, виокремлюються об'єкт, предмет дослідження, вказуються задіяні в роботі методи. В основній частині формулюються 2 або 3 питання, які мають розкрити зміст проблеми, категоріальний простір, її сучасний стан. Здобувач має надати розгорнутий дискурс проблеми.

У **висновках** необхідно підбити підсумки, узагальнити отримані результати і сформулювати основні висновки з проведеного дослідження.

Список джерел повинен включати роботи останніх років видання, у тому числі новітні, опубліковані протягом останніх 5 років. Не слід включати роботи, що втратили актуальність, використовувати застарілу літературу. Здобувач повинен з перших кроків орієнтуватися на максимальну наукову сумлінність. У світлі цього дуже важливо дотримуватись культури дослідження, правил наукової роботи з джерелами, надавати їхній повний бібліографічний опис, включаючи видавництво, рік видання, загальну кількість сторінок або вказівку на використані сторінки.

Вимоги до оформлення. Обсяг реферату – до 25 аркушів формату А4, гарнітура TimesNewRoman (Сур.), розмір шрифту – 14 pt, інтервал полуторний. Розміри полів: верхнього, нижнього, лівого – 20 мм, правого – не менше ніж 10 мм. Вирівнювання – за шириною (ДСТУ 3008-95).

Пропоновані теми рефератів:

1. Феномен нелінійної науки.
2. Проблема незворотності часу в класичній, некласичній та сучасній фізиці.
3. Проблема скінченності і нескінченності простору і часу в контексті класичних, релятивістських і сучасних космологічних уявлень.
4. Проблема причинності в постнекласичній науці (ситуації бифуркації як ситуації формування причини; непередбачуваність причин новизначених процесів в детермінованому хаосі)
5. Складність, темпоральність, цілісність – риси нового світобачення (за І. Пригожиным).
6. Когнітивно-комунікативні стратегії сучасного наукового пізнання.
7. Вплив філософських програм античності на розвиток науки.
8. Проблема демаркації науки та не-науки.
9. Особливості наукової гіпотези та її роль в пізнанні.
10. Концепція редукціонізму та принцип редукції.
11. Філософський зміст уявлень про віртуальну реальність та віртуальні світи.
12. Еволюція наукової картини світу.
13. Наукова картина світу та наукова парадигма.
14. Проблема росту наукового знання як одна із центральних проблем філософії науки.
15. Т. Кун. Структура наукових революцій.
16. Онтологічні проблеми сучасної науки
17. Гносеологічні проблеми сучасної науки.
18. Глобалізація як провідна тенденція розвитку сучасного світу.
19. Математика і природа (програма математизації Г. Галілея).
20. Роль класичної і некласичної фізики у формуванні наукового світогляду.
21. Сучасна фізична картина світу і її особливості.
22. Суперечливість науково-технічного прогресу і його філософські інтерпретації.
23. Наука і цінності сучасної цивілізації.
24. Проблема наукової раціональності у XX ст.
25. Сучасні антисциєнтистські концепції і проблема наукової раціональності.
26. Ціннісні аспекти сучасної етики.
27. Феномен нелінійності і його філософський зміст.
28. Ідея революції в сучасній науковій картині світу.
29. Філософські погляди А. Ейнштейна.
30. Філософські погляди В. Гейзенберга.
31. Філософські погляди В. Вернадського.
32. Проблема об'єкта і суб'єкта в класичному і сучасному природознавстві.
33. Наукова революція як зміна картини світу.
34. Критичний раціоналізм К. Поппера і його роль у трансформації філософії науки.
35. Місце етичних принципів у біологічному пізнанні.
36. Вплив сучасної біології на формування нового етносу науки.
37. Філософські засади пізнання розвитку живого в біології.
38. Проблема походження і сутності життя як центральна світоглядна проблема біології.
39. Філософські аспекти генної інженерії.
40. Варіанти методологічних моделей в біологічному пізнанні.
41. Еволюціонізм як світоглядна і методологічна концепція біології.
42. Парадигми пізнання сутності живого в історії біології.
43. Особливості біологічного пізнання в умовах постнекласичної науки.
44. Філософські аспекти сучасної екології.

45. Філософські засади біоетики.
46. Характеристика техніки в філософській концепції К. Ясперса.
47. Межі зростання людської експансії на природу в концепції А. Печчеї.
48. Сутність концепції колективного несвідомого К. Юнга.
49. Нігілізм Ф. Ніцше.
50. Логічний аналіз мови як засіб вирішення філософських проблем.
51. Проблема природної та штучної мови.
52. Концепція «мовних ігор» у філософії Л. Вітгенштайна.
53. «Комп'ютерна метафора» і філософські засади теорії штучного інтелекту.
54. Колективна пам'ять й історична наука.
55. Філософія грошей Г. Зіммеля.
56. Вплив інформатизація на розвиток сучасного суспільства.
57. Педагогічні ідеали та виховні принципи Модерну і Постмодерну.
58. Основні тенденції розвитку філософії освіти в другій половині XX ст.
59. Педагогічна рецепція постмодерну.
60. Феномен антипедагогіки.
61. Наука як сутнісна явище Нового Часу.
62. Трансформація природи людини під впливом віртуальної реальності: аналіз сучасних концепцій.
63. Природа віртуальної реальності: філософський аналіз.
64. Сцієнтизм та антисцієнтизм як світоглядні орієнтації XX ст.
65. Цивілізаційна концепція С. Гантінгтона.
66. Філософські проблеми етнолінгвістики.
67. Наука у індустріальному та постіндустріальному суспільстві
68. Проблема розвитку в сучасній науці. Концепція глобального еволюціонізму.
69. Зміна уявлень про співвідношення суб'єкту і об'єкту пізнання при переході від класичної до неklasичної раціональності.
70. Принципи філософського аналізу хімічних процесів.
71. Науковий пошук і відкриття у сучасних хімічних дослідженнях.
72. Філософське розуміння сутності економічних законів.
73. Загальне та особливе в становленні світової економіки.
74. Інновації управління діяльністю.
75. Концепція економічного лібералізму.
76. Парадокси і наслідки сучасної технологічної революції.
77. Специфіка сучасного існування техніки за Е. Жаком.
78. Філософське осмислення міфів про машину.
79. Антропологічні засади філософії техніки.
80. Технократичні проекти XXI ст.: трансформації та альтернативи.
81. Інноваційні стратегії розвитку освіти.
82. Людина і наука в інформаційному суспільстві (Д. Белл, Е. Тоффлер)
83. Механіко-математична фізика Декарта: основні ідеї, значення.
84. Концепція «технотронного суспільства» З. Березинського.
85. Елітарність як концепт філософії освіти.
86. Трансформації ставлення християнства до науки.
87. Наука й релігія: співвіднесення істини Одкровення та істини розуму в християнській традиції.
88. Екзистенціальний потенціал постнекласичної науки.
89. Феномен культурної ідентичності: філософський контекст.
90. Роль інтелігенції в глобальному світі.
91. Екологічна парадигма у формуванні світоглядно-моральних цінностей особи.
92. Культуротворча природа екологічної парадигми.
93. Концепт сталого розвитку суспільства та проблеми екологічної безпеки.
94. Есхатологічна лінійна концепція філософії історії.
95. Трансгуманізм та його стратегія перетворення людини.

96. Геннаінженерія та її роль в майбутньому перетворенні людини.
97. ДНК як головна молекула життя: наслідки генно-інженерійних перетворень.
98. Глобальні техногенні катастрофи та майбутнє соціального світу.
99. Генетична інформація як стратегічний ресурс постіндустріального суспільства.
100. Принцип додатковості Н. Бора та наукова раціональність.
101. Класичний і неklasичний детермінізм.
102. Репресована свідомість і репресивна цивілізація.
103. Проблема розмежування норм і законів у філософсько-правових концепціях.
104. Доктрина природного права: традиція і сучасність.
105. Права людини як легітимісний ресурс сучасного права.
106. Права людини і демократія.
107. Сутність та критика правового позитивізму.
108. Злочини проти людяності як специфічний вид злочину.
109. Роль ради безпеки ООН у сучасному міжнародному управлінні.
110. Основні принципи правового позитивізму. Г. Еллінек.
111. Становлення та розвиток комп'ютерної техніки в сучасному світі та викликані ним світоглядно-філософські проблеми буття сьогоденного суспільства.
112. Проблема суспільного ідеалу: історія та сучасність.
113. Світоглядне значення теорії відносності А. Ейнштейна.
114. Агностицизм І. Канта.
115. Соціально-політичні ідеї Просвітництва.
116. Постмодерн у сучасній культурі та філософії.
117. Феномен громадянського суспільства.
118. Основні ідеї фрейдизму та неофрейдизму, їх вплив на духовне життя суспільства у ХХ ст.
119. М. Вебер: природа і передумови розвитку капіталізму.
120. Економічний лібералізм Адама Сміта.
121. Соціальна теорія К. Поппера.
122. Семіотика віртуальності: окреслення постлюдського.
123. Тілесні практики і колективна пам'ять (П. Коннертон).
124. Етика технологічної цивілізації (Г. Йонас).
125. Ідея прогресу в філософії історії епохи Просвітництва.
126. Протестантизм як світоглядно-релігійна парадигма Модерну.
127. Прояви глобалізації в українському соціокультурному та політичному бутті.
128. Кумулятивні та не кумулятивні моделі розвитку науки.
129. Лінгвістичний поворот у філософії.
130. Методологічні програми гуманітаризації соціального знання: культурцентризм, аксіологізація, діалогізм.
131. Соціальні аспекти ринкового господарства.
132. Методологія наукового пізнання.
133. Філософія математики.
134. Філософські підвалини класичної та квантової фізики.
135. Дж. Бруно: між вірою й наукою.
136. Філософські погляди Е. Фрома.
137. «Бунт мас» Х. Ортега-і-Гассет.
138. Антитехнократичні тенденції в сучасній філософії.
139. Істина як філософське поняття.
140. Синергетика як теорія самоорганізації в системах різної природи.

Критерії оцінювання реферату з курсу «Філософія науки»

Відмінно (90–100 балів)

- повне розкриття теми, високий теоретичний рівень дослідження;
- дотримання змістовних вимог: складання плану, обґрунтування актуальності теми,

чітке визначення мети, предмета, об'єкта, завдань, методів дослідження;

- вміння працювати з першоджерелами;
- опрацювання великих масивів інформації, їхнє узагальнення та формулювання висновків;
- володіння науковою методологією;
- дотримання вимог академічної доброчесності;
- дотримання формальних вимог: обсяг реферату, оформлення посилань, повна відповідність рекомендаціям щодо написання роботи;
- вільне володіння нормами сучасної української літературної мови. Допускається 1–3 неточностей у викладі матеріалу, які не впливають на правильні висновки.

Добре (75–89 балів)

- розкриття теми, достатній теоретичний рівень дослідження;
- дотримання змістовних вимог: складання плану, обґрунтування актуальності теми, чітке визначення мети, методів дослідження;
- вміння працювати з першоджерелами;
- опрацювання великих масивів інформації, їхнє узагальнення та формулювання висновків;
- володіння науковою методологією;
- дотримання вимог академічної доброчесності;
- дотримання формальних вимог: обсяг реферату, оформлення посилань, повна відповідність рекомендаціям щодо написання роботи;
- вільне володіння нормами сучасної української мови.

Допускається 3–5 неточностей у використанні понятійного апарату, незначні погрішності в узагальненнях та висновках, які не впливають на загальний достатній рівень реферату.

Задовільно (60–74 балів)

- часткове розкриття теми;
- часткове дотримання змістовних вимог: написання плану, актуальності теми;
- недотримання послідовності в окремих випадках;
- помилки при використанні понять;
- недостатнє володіння нормами сучасної української мови.

Незадовільно (0–59 балів)

- невміння розкрити основний зміст реферату;
- недотримання вимог до написання реферату;
- нездатність формулювати висновки;
- незнання категоріального апарату;
- обмежене володіння нормами сучасної української літературної мови.

6. Контрольні питання для визначення рівня засвоєння знань аспірантами.

Відповідно до «Положення про екзамени та заліки у здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Національному університеті біоресурсів і природокористування України» від 24 травня 2017 р., протокол № 11 та змін, що були внесені Вченою радою НУБіП України 29 травня 2020 р. протокол №10 екзамени з філософії науки передбачає три відкритих питання у білеті.

Контрольні запитання

1. Наука як предмет філософського осмислення.

2. Філософські презентації сучасної науки: наука як система знань, дослідницька діяльність, соціальний інститут.
3. Наука та цінності техногенної цивілізації.
4. Об'єктивність як ідеал науки Нового часу.
5. Наука як соціокультурний феномен.
6. Етичні виміри науки та виникнення етики науки. Моральні дилеми в сучасній науці та свобода наукового дослідження.
7. Буденний та теоретичний світогляди та їх взаємозв'язок з наукою.
8. Відмінність між філософією та філософією науки.
9. Зміст і сенс наукового відкриття Дж. Бруно. Яку небезпеку воно несло для християнської церкви?
10. Передумови виникнення науки. Філософська програма Г. Галілея.
11. Роль філософських програм Платона, Аристотеля, Демокрита у розвитку наукового знання та становленні наукового методу.
12. Космологізм як суттєва риса ранньої античної філософії.
13. Реалізм та номіналізм як передумови становлення наукового методу.
14. Амбівалентний вплив філософських пошуків доби Середньовіччя на розвиток наукового знання.
15. Філософія історії Августина Аврелія.
16. Тома Аквінський: симфонія розуму та віри.
17. Передумови виникнення та своєрідність наукової картини світу.
18. Передумови виникнення принципу «Бритви Оккама».
19. Бог Р. Декарта, І. Ньютона і Б. Спінози.
20. Особливості наукової програми Т. Гоббса.
21. Соліпсизм Дж. Берклі.
22. Б. Паскаль: особливості філософських поглядів.
23. Роль дуалізму Р. Декарта у становленні механіцизму та заснуванні класичного природознавства.
24. Особливості розвитку «Натуральної філософії» та її вплив на становлення наук про біології.
25. Ідеали і норми класичної науки.
26. Ідеали і норми некласичної науки.
27. Ідеали і норми постнекласичної науки.
28. Класичний детермінізм.
29. Феномен класичної науки.
30. Перша і Друга наукова революції.
31. Охарактеризуйте основні наукові революції.
32. Епістемологічні ідеї античності.
33. Теоретичний рівень наукового пізнання: методи і форми.
34. Співвідношення емпіризму та раціоналізму у філософії Нового часу.
35. Особливості теорії пізнання І. Канта.
36. Ф. Бекон – фундатор сучасної філософії. Філософське обґрунтування нової картини світу. Суперечка щодо методу наукового пізнання.
37. Соціально-історичні передумови ідеології Просвітництва. Культ розуму.
38. Концепція прогресу. Соціально-філософський проєкт Просвітництва.
39. Категоричний імператив І. Канта.
40. Філософія абсолютної ідеї Г. Гегеля.
41. Проблеми філософії науки у неокантіанстві Марбурзької (Г. Коген, П. Наторп, Е. Кассірер) і Баденської (В. Віндельбанд, Г. Ріккерт) шкіл.
42. Наукові революції як точки біфуркації у розвитку знання.
43. Нелінійність зростання знань.
44. Диференціації та інтеграції наук, зв'язок дисциплінарних і проблемно-орієнтованих досліджень.

45. Криза ідеалу ціннісно-нейтрального дослідження, проблема ідеологізованої (політизованої) науки.
46. А. Шопенгауер і Ф. Ніцше як передвісники кризи європейського гуманістичного раціоналізму.
47. Ситуація постмодерна, плюралізм сучасної філософської картини світу і пошуки нової світоглядної альтернативи.
48. Позитивістська традиція у філософії.
49. Основні етапи розвитку позитивізму.
50. Філософія модерну і постмодерну. Розмивання традиційних світоглядних, ціннісних позицій. Критика «тоталітарної» науки. Відмова від проектів тотального перевлаштування світу.
51. К. Поппер: проблема росту наукових знань.
52. Теорія наукових революцій Т. Куна.
53. Теорія як ідеал наукового пізнання.
54. Т. Кун: історична динаміка наукових знань.
55. Емпіричний рівень наукового пізнання: методи і форми.
56. Методологічний анархізм П. Фейєрабенда.
57. Співвідношення природничо-наукового і гуманітарного знання.
58. Методологія науково-дослідницьких програм І. Лакатоса.
59. Ст. Тулмін: еволюція матриці розуміння.
60. Проблема росту наукового знання в філософії науки: концепції К. Поппера і Т. Куна.
61. «Другий» позитивізм: основні ідеї та причини впливу серед природознавців.
62. Конвенціоналізм А. Пуанкаре.
63. Класична, некласична і постнекласична наука.
64. Феномен протонаукових знань.
65. Принцип «економії мислення» як основа теоретичної програми махізму.
66. Основні теорії істини.
67. Особливості методу, методики, методології.
68. Філософські методи пізнання.
69. Методи емпіричного пізнання.
70. Методи теоретичного пізнання.
71. Розуміння і пояснення.
72. Основні критерії науковості.
73. Моделювання як метод наукового пізнання. Метод математичної гіпотези.
74. Системно-структурний метод.
75. Гіпотеза як форма розвитку наукового знання.
76. Експеримент, його види та функції в науковому пізнанні.
77. Індукція як метод наукового пізнання.
78. Дедукція як метод науки і його функції.
79. Основні принципи філософської герменевтики.
80. Концепція сталого розвитку світу.
81. Критерії демаркації науки та не науки.
82. Основні функції філософії науки. Зміст критичної функції.
83. Охарактеризуйте основні історичні етапи розвитку науки.
84. Охарактеризуйте основні історичні етапи розвитку філософії науки.
85. Екологічна етика, глобальні проблеми людства.
86. Історичні різновиди наукової комунікації.
87. Наукова революція нового часу. Ідеали і норми класичної науки.
88. Проблема демаркації наукового й ненаукового знання в діахронному і синхронному аспектах.
89. Роль науки в сучасному суспільстві.
90. Синергетика як наукова перспектива XXI століття.
91. Основні типи наукової раціональності.

92. Постнекласичний тип наукової раціональності.
93. Фальсифікація як критерій науковості (К. Поппер).
94. О. Конт: три стадії розвитку прогресу людського розуму.
95. Вчення про ноосферу В. Вернадського.
96. Верифікація знання в неопозитивізмі.
97. Етика науки і відповідальність вченого.
98. Еволюція уявлень про детермінізм.
99. Науково-технічний прогрес і його філософські оцінки.
100. Наукова теорія, наукова картина світу і науково-дослідницька програма як форми наукового знання.
101. Техніка як соціокультурний феномен.
102. Предмет і об'єкт науки.
103. Класифікація наук.
104. Суперечності становлення та особливості мови науки.
105. Сучасна наукова картина світу і її особливості.
106. Сутність понять «верифікація» і «фальсифікація».
107. Концепції постлюдського майбутнього. Біоетика і трансгуманізм як світоглядні альтернативи.
108. Наукові революції: типи і значення.
109. Проблема державного регулювання науки. Діахронний і синхронний вимір.
110. Трансформації об'єкта й ідеалу об'єктивності. Проблема подолання розриву об'єкта і суб'єкта пізнання.
111. Свобода наукового пошуку і соціальна відповідальність ученого.
112. Наука, псевдонаука, паранаука.
113. Проблема об'єктивності істини. Агностицизм, скептицизм, релятивізм.
114. Кореспондентська теорія істини та її недоліки.
115. Філософія Дж. Лока
116. Плюралістична метафізика Г. Ляйбніца.
117. Скептицизм Д. Г'юма.
118. Філософія французького Просвітництва.
119. Філософія німецького Просвітництва.
120. Сцієнтизм та антисцієнтизм.
121. Соціальні цінності і норми наукового етосу.
122. Техніка як об'єкт філософської рефлексії. Історична еволюція поняття техніки і його сучасні інтерпретації.
123. Віртуальна реальність як соціокультурний феномен інформаційного суспільства.
124. Комп'ютерна революція в соціальному контексті.
125. Глобалізація як процес формування нового світопорядку. Вплив глобалізації на розвиток науки та суспільства.
126. Криза ідеалу цінносно-нейтрального наукового дослідження.
127. Криза елементаристських програм у науці ХХ ст. та становлення сучасної концепції холізму.
128. Основні типи наукової раціональності.
129. Аналіз мовних форм знання у неопозитивізмі.
130. Історизація філософії науки в межах постпозитивізму.
131. Структуралізм і постструктуралізм як методологія сучасного соціогуманітарного знання.
132. Ціннісні орієнтації вченого.
133. Специфіка та види екологічних криз.
134. Ключові ідеї Л. Вітгенштайна.
135. Г. Ріккерт: науки про природу і науки про культуру.
136. Швейцер А.: етика благоговіння перед життям.

137. Конвенціональна теорія істини.
138. Кореспондентська теорія істини.
139. Прагматична теорія істини.
140. Когерентна теорія істини.
141. Розкрийте основні типи екологічної свідомості.
142. Поняття глобалізації. Глобалізація і глокалізація.
143. Істина у гносеологічному й онтологічному розумінні.
144. Знання, гадка, вірування.
145. Б. Рассел: теорія дескрипції.
146. Критичний раціоналізм К. Поппера. Принцип фаллібілізму.
147. Концепція «мовної гри» Л. Вітгінштайна.
148. Ситуація постмодерна, плюралізм сучасної філософської картини світу і пошуки нової світоглядної альтернативи.
149. Соціологія науки і еволюційна епістемологія (Ст. Тулмін).
150. Проблема реальності у постнекласичній науці.

7. Методи навчання.

Методами навчання є способи взаємопов'язаної діяльності викладача зі здобувачами вищої освіти, що спрямовані на засвоєння останніми знань та набуття вмінь і навичок, що передбачені програмою дисципліни.

Під час навчального процесу використовуються такі методи навчання:

Залежно від походження інформації: словесні (розповідь, лекція, пояснення, діалог, дискусія, робота з першоджерелами та навчальними матеріалами), наочні (ілюстрування, демонстрація), практичні методи (вправи, написання самостійної роботи, підготовка авторських тез та публічний виступ на науково-практичних семінарах).

За характером навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний, пошуковий (евристичний), дослідницький.

За ступенем керівництва навчальною роботою: самостійна робота під керівництвом, проте без контролю викладача під час написання реферату.

Вивчення програмного матеріалу та набуття професійних компетенцій здобувачами здійснюється у формі:

Лекції – стрункий, логічно завершений, проблемно-орієнтований виклад викладачем проблем філософії науки, під час якого здобувачі вищої освіти пасивно сприймають матеріал. Водночас лекція передбачає встановлення зворотного зв'язку, тим самим активізуючи навчально-пізнавальну діяльність здобувачів вищої освіти.

Семінарів – здобувачі вищої освіти завчасно готуються до попередньо визначеної програмою теми та безпосередньо на занятті обговорюють винесені на обговорення питання та/чи тексти, дискутують, висловлюють власну дослідницьку позицію.

Семінарів-дискусій – здобувачі вищої освіти завчасно готуються до заняття, на якому мають можливість вільно обмінюватися думками на певну тему, дискутувати, аргументовано відстоюючи власні погляди чи дослідницьку позицію. Формами семінарів-дискусій є рольові та ділові ігри, кейс-стаді, створення ситуації пізнавальної новизни, тренінги, діалог і полілог з аудиторією, мозковий штурм. Такі семінари формують вміння висловлювати власні думки, аргументовано відстоювати свої переконання, критично оцінювати власні погляди, толерантно та з повагою приймати іншу позицію.

Презентацій – виступ перед аудиторією з метою представлення результатів самостійної роботи здобувача вищої освіти з опрацювання обраної теми, питання, завдання тощо з метою здобуття навичок публічного представлення результатів власного дослідження.

Публічної презентації наукових результатів – здобувачі вищої освіти мають можливість готувати тези доповідей та публічно презентувати їх на наукових семінарах,

організованих кафедрою філософії та міжнародної комунікації. Публічне представлення наукових результатів сприяє розвитку навиків наукового письма, вміння зацікавлювати результатами власних наукових досліджень та дискутувати з науково-професійною спільнотою.

8. Форми контролю.

Відповідно до «Положення про екзамени та заліки у здобувачів вищої освіти ступеня доктор філософії в Національному університеті біоресурсів і природокористування України» затвердженого вченою радою НУБіП України 24 травня 2017 року, протокол № 11, вивчення здобувачами вищої освіти дисципліни «Філософія науки» супроводжується поточним контролем, проміжною та підсумковою атестацією.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувачів вищої освіти до виконання поставлених завдань.

Проміжна атестація проводиться після вивчення програмного матеріалу і має визначити рівень знань здобувачів вищої освіти з програмного матеріалу, отриманих під час усіх видів занять і самостійної роботи. Проміжна атестація здобувачів вищої освіти з курсу «Філософія науки» проводиться після опрацювання кожної теми у вигляді тестування. Тести до кожної теми розміщені на ЕНК, вага який у загальній оцінці за тему складає не більше 2-х балів.

Засвоєння здобувачем вищої освіти програмного матеріалу вважається успішним, якщо рейтингова оцінка його становить не менше, ніж 60 балів за 100-бальною шкалою. За таких умов від допускається до підсумкової атестації, що у формі екзамену.

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі.

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться в національні оцінки згідно з табл. 1 «Положення про екзамени та заліки у здобувачів вищої освіти ступеня доктор філософії в Національному університеті біоресурсів і природокористування України», затвердженого Вченою радою НУБіП України від 24.05.2017 р., протокол №11.

Таблиця 1.

Співвідношення між рейтингом здобувача вищої освіти і національними оцінками

Оцінка національна	Рейтинг здобувача вищої освіти, бали
Відмінно	90 -100
Добре	74-89
Задовільно	60-73
Незадовільно	0-59

Для визначення рейтингу здобувача вищої освіти із засвоєння дисципліни $R_{\text{дис}}$ (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу з навчальної роботи $R_{\text{НР}}$ (до 70 балів):

$$R_{\text{дис}} = R_{\text{НР}} + R_{\text{ат}}$$

Критерії оцінювання знань з курсу «Філософія науки»

Відмінно (90–100 балів)

- повне виконання всіх обов'язкових та вибіркового завдань;
- грунтовні знання з філософії науки, зокрема, основні етапи розвитку науки, конкретних наукових теорій;
- розуміння і вміння аналізувати основні тенденції розвитку філософії науки,

філософських шкіл - позитивізму, емпіріокритицизму, неопозитивізму, постпозитивізму;

- знання наріжних проблем концепцій істини та характер висвітлення їх у науковій літературі;
- розуміння і вміння аналізувати основні тенденції розвитку науки класичного, некласичного, постнекласичного типів;
- знання закономірностей розвитку методології науки, аналіз сучасних наукових методів та вміння їх застосовувати в своїй дослідницькій діяльності;
- розуміння особливостей функціонування науки як соціального інституту, усвідомлення і набуття етосу науковця;
- правильне обґрунтування наукових положень конкретними фактами, статистичними матеріалами тощо;
- володіння категоріальним апаратом філософії науки на сучасному рівні;
- послідовний виклад матеріалу з висновками в кінці відповіді;
- вільне володіння нормами сучасної української літературної мови.

Допускається 1–3 неточності у викладі матеріалу, які не впливають на правильні висновки чи рішення, отриманий високий результат.

Добре (75–89 балів)

- повне виконання всіх обов'язкових завдань;
- правильне з'ясування основного змісту матеріалу відповідно до визначеного завдання;
- уміння виділяти основні етапи та чинники розвитку науки та філософії науки;
- ґрунтовні знання концепцій істини та її критеріїв;
- знання наріжних проблем соціального буття науки;
- володіння категоріальним апаратом та методикою філософії науки;
- послідовний виклад матеріалу;
- вільне володіння нормами сучасної української мови.

Допускається 1–2 неточності у використанні понятійного матеріалу, незначні погрішності в узагальненнях та висновках, які не впливають на загальний добрий рівень виконаного завдання.

Задовільно (60–74 балів)

- виконання 50–70 % обов'язкових завдань;
- зміст матеріалу викладено частково, з недотриманням в окремих випадках послідовності;
- здобувач поверхово застосовує теоретичні знання для вирішення практичної проблеми;
- часткові знання фактичного матеріалу та методів філософії науки;
- помилки при поясненні понять;
- недостатнє володіння нормами сучасної української мови.

Незадовільно (0–59 балів)

- виконання менше 30 % обов'язкових завдань;
- невміння розкрити основний зміст завдання;
- нездатність формулювати висновки;
- відсутність елементарних знань основних тенденцій розвитку науки і філософії науки;
- незнання категоріального апарату;
- слабе володіння нормами сучасної української літературної мови.

1. Навчально-методичне забезпечення

1. Філософія науки / Сторожук С. В., Гоян І.М., Матвієнко І.С. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2016. 520 с.
2. Філософія науки та інноваційногорозвитку / Чекаль Л.А., Горбатюк Т.В., Сторожук С. та ін. К.: Міленіум, 2017. 782 с.
3. Філософіяосвіти / Чекаль Л.А., Горбатюк Т.В., Сторожук С. та ін. К.: Міленіум, 2017. 662 с.
4. Філософія науки/Philosophyofscience / Сторожук С., Гоян І., М. Матвієнко І., С. Данилова Т.В. Івано-Франківськ: ВидавецьКушнір Г. М., 2017. 588 с.
5. Філософія науки: навчальнийпосібник / Гоян І.М., Матвієнко І.С., Сторожук С.В., Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2018 520 с.
6. Філософія науки: навчальнийпосібник/ Гоян І.М., Матвієнко І.С., Сторожук С.В.// за ред. С.В. Сторожук. 3-те видання, виправлене і доповнене. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2019. 420 с.
7. Практикум з філософії / Сторожук С. В., Гоян І.М., Матвієнко І. С. Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г. М, 2017. 176 с.

11. Рекомендована література.

Основна:

1. ГабовичО., Кузнецов В. Філософія наукових теорій. Нарис перший: назви та реалії. Київ, Науково-виробниче підприємство «Видавництво “Наукова думка” НАН України», 2023. –518 с.
2. Філософія науки: Підручник / за ред. І. С. Добронравової. – К.: Київськийуніверситет, 2018. – 255 с.
3. Філософія науки: Навч. посіб. / Петрук Н. К., Гапченко О. В., Левченко А. В. Хмельницький: ХНУ, 2018. – 271 с.
4. Філософія науки: Навчальнийпосібник/ Гоян І.М., Матвієнко І.С., Сторожук С.В.// За ред. С.В. Сторожук. – 4-те видання, виправлене і доповнене. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2020. – 420 с.
5. Філософіяосвіти і науки :Навч. посіб. / В. П. Загороднюк [та ін.] ; [Відп. ред.: В.П. Загороднюк, Л. І. Мозговий]. – К. :ЗнанняУкраїни, 2017. – 347 с.
6. Штанько В. І. Філософія і методологіясучасної науки: Підруч. для аспірантівусіх спец. – Харків : ХНУРЕ, 2017. – 177 с.
7. Семенюк Е. Філософіясучасної науки і техніки :підручник / Едуард Семенюк, Володимир Мельник. – Вид. 3-тє, випр. та допов. – Львів : ЛНУ іменіІвана Франка, 2017. – 364 с.
8. Ханстантинов В.О. Філософія науки: курс лекцій / В.О. Ханстантинов. – Миколаїв: МНАУ, 2017. – 188 с.
9. Кузь О. М. Філософіянауки :Навчальнийпосібник / О. М. Кузь, В. Ф. Чешко. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. – 172 с.
10. Комунікативні трансформації в сучасній науці: Монографія – К., Інститут філософії імені Г. С. Сковороди НАН України, 2022. – 394 с.
11. Філософськіосновинауковихдосліджень / НАН України, Ін-т філософіїім. Г. С. Сковороди. – К.: Інтерсервіс, 2019. – 240 с.
12. Філософія науки: курс лекцій з вивченнядисципліни для здобувачів III рівнявищоїосвіти «докторифілософії» спеціальності 204 «ТВППТ» денної та заочноїформинавчання /О. П. Сидоренко – Одеса: ОДАУ, 2019. –156 с.

13. Філософія науки: підручник /О. П. Сидоренко, С. С. Корлюк, О. А. Коваленко, Т. В. Розова [та ін.]; за ред. О. П. Сидоренка – Одеса, 2020. – 230 с.
14. Філософія науки. Етика та методологія наукового дослідження : навч.- метод. посіб. для підготовки докторів філософії «DoctorofPhilosophy» (PhD) / І. Г. Утюж [та ін.]. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2018. – 76 с.

Додаткова:

1. Doichyk M, Doichyk O. The Idea of Dignity in Contemporary Scientific Discourse. Epistemological studies in Philosophy, Social and Political Sciences, 2019. 2 (2). P. 3-12.
2. Doichyk M. Protestant view on Human Dignity from the perspective of Max Weber's methodological individualism: social potential. Релігія та Соціум: міжнародний часопис. 2018. № 1-2 (29-30). С. 71-77.
3. Doichyk M. Cultivating dignity in Jean-Jacques Rousseau's social-ethical conception: gender aspect / Maksym Doichyk // Вісник Прикарпатського університету. Філософські науки. – Івано-Франківськ: Видавництво Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2018. – Випуск 21. – С.16-22.
4. Бергсон А. Творча еволюція. Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Івано-Франківськ, 2018. – С. 133-175.
5. Білецький І. П. Філософія науки: Навч. посіб. / І. П. Білецький, О.М. Кузь, В.Ф. Чешко. – Х. : ХНЕУ, 2005. – 128с.
6. Вернадський В. Про науковий світогляд. Філософія науки. Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С.279-290.
7. Возняк Т. Що є істина? Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2: Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С.197-202.
8. Гегель Г.В.Ф. Наука логіки. Філософія науки: Навч. посіб. 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 77–89.
9. Гьофе О. Демократія в епоху глобалізації. – К.: ППС, 2007. – 436 с.
10. Добронравова І.С. Новітня філософія науки: Підручник для студ. філософ-тів ун-тів і аспірантів (для складання канд. іспиту з філософії та філософії науки) / І.С. Добронравова, Т.М. Білоус, О.В. Комар. – К. : Логос, 2009. – 244с.
11. Етика науки: виклики сучасності [Текст] : монографія / [М. М. Кисельов та ін.] ; НАН України, Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди. – Ніжин: Лисенко М. М. [вид.], 2014. – 246 с.
12. Заїченко Г. Постмодернізм: Ключові ідеї Л. Вітгенштайна і Ж. Дерріда. Філософія науки: Навчальний посібник / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 202–211.

13. Індустрія наукових знань. [Лук'янець В.С., Кравченко О.М., Мороз О.Я., Озадовська Л.В., Беличенко А.В., Остапенко Б.І]. Монографія – К.: УкрСіч, 2013. – 426 с.
14. Йонас Г. Принцип відповідальності. У пошуках етики для технологічної ери. – К.: Лібра, 2001. – 400 с.
15. Кант І. До вічного миру // Філософія науки. Навчальний посібник. 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 310–330.
16. Козловський П. Постмодерна культура: суспільно-культурні наслідки технічного розвитку. Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 218–228.
17. Копнін П. Логіка науки чи наука логіки? Філософія науки. Навчальний посібник. 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 47–50.
18. Кримський С. Зміст та функції природничо-наукової картини світу. Філософія науки. Навчальний посібник. 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 211–218.
19. Леопольд О. Розвиток етики // Філософія науки. Навчальний посібник. 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 301–310.
20. Максюта М.Є. Філософія науки [Навч. посіб. для підгот. магістрів в агр. вищих навч. закл. III–IV рівнів акредитації за усіма напрямками підгот.]. – К.: Урожай, 2004. – 418 с.
21. Мамардашвили М. К. Наука і цінності – безкінечне і кінцеве // Філософія науки. // Наука і культура. Філософія науки. Навчальний посібник. 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 114–133.
22. Петрушенко В. Л. Філософія і методологія науки: Навч. посіб. – Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2016. – 181 с.
23. Пікашова Т., Шашкова Л. Що є знання? Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 39–47.
24. Попович М. Наука шукає надійних фортець. Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 183–187.
25. Попович М. Прийняття істини як розуміння: аналіз і синтез. Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І. С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 192–197.

26. Філософія науки / Philosophy of science: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 1. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – 495 с.
27. Філософія науки / Philosophy of science: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – 495 с.
28. Філософія науки: Навч. посіб. / Петрук Н. К., Гапченко О. В., Левченко А. В. – Хмельницький : ХНУ, 2018. – 271 с.
29. Фірсова Л.В. Філософія науки: Навч. посіб. для студ. вищих навч. закл. / Л.В. Фірсова, І.П. Черних, Я.М. Білик; Л.В. Фірсова (ред.). – Х. : ППВ «Нове слово», 2003. – 335 с.
30. Чупрій Л.В., Настояща К.В., Марутян Р.Р. Культурні практики населення України під час війни: Аналітичний звіт. Київ: Видавництво НДІУ, Видавництво «Міленіум», 2023. – 220 с.
31. Шинкарук В. Діалектика: традиційний і нові підходи. Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 175-183.
32. Штанько В. І. Філософія і методологія сучасної науки: Підруч. для аспірантів усіх спец. – Харків : ХНУРЕ, 2017. – 177 с.
33. Ясперс К. Сучасна наука // Філософія науки: Навчальний посібник. / 2-ге вид., виправлене та доповнене у двох частинах. Частина 2. Хрестоматійні матеріали / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 239-246.

12. Інформаційні ресурси.

Бібліотека e-reading. URL: <http://www.e-reading.by/bookbytypes.php?type=17>
Бібліотека royallib. URL: <https://royallib.com/>
Бібліотека Гумер. https://www.gumer.info/bogoslov_Buks/Philos/index_philos.php
Державна наукова установа «Книжкова палата України ім. Івана Федорова»
<http://www.ukrbook.net>
Електронна бібліотека НУБіП України eNULESIR: <https://nubip.edu.ua/node/17325>
Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського <http://www.nbuv.gov.ua>
Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого <http://www.nplu.org/>
Одеська національна наукова бібліотека <http://www.odnb.odessa>
Харківська державна наукова бібліотека імені В. Г. Короленка
<http://korolenko.kharkov.com>